



Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije  
**PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 107/15**  
U Luxembourg 24. rujna 2015.

Presuda u predmetima T-124/13, Italija/Komisija i T-191/13  
Španjolska/Komisija

## **Opći sud Europske unije poništio je tri obavijesti o natječaju koje su obvezivale kandidate da izaberu njemački, engleski ili francuski kao drugi jezik i kao jezik komunikacije s EPSO-om**

Tijekom prosinca 2012. i siječnja 2013. Europski ured za odabir osoblja (EPSO) objavio je u Službenom listu Europske unije tri obavijesti o otvorenom natječaju u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja<sup>1</sup>. U tim obavijestima od kandidata se zahtijevalo izvrsno vladanje jednim od službenih jezika Europske unije kao prvim jezikom (tada su bila 23 službena jezika) kao i vladanje drugim jezikom u zadovoljavajućoj mjeri, koji je svaki kandidat mogao izabrati između njemačkog, engleskog i francuskog jezika. Izabrani drugi jezik trebao se koristiti za komunikaciju između EPSO-a i kandidata kao i za postupak odabira i provedbu testiranja za natječaj. U obavijesti je navedeno da je to ograničenje osobito opravdano interesom službe kako bi kandidati mogli biti odmah sposobni raditi i učinkovito komunicirati u svojem svakodnevnom radu jer bi inače učinkovit rad institucije mogao biti ozbiljno narušen.

Italija i Španjolska od Općeg suda Europske unije zahtijevaju poništenje odnosnih obavijesti o natječaju. Te dvije države članice smatraju, u biti, da su te obavijesti diskriminirajuće i da se njima povređuju pravila o jeziku Unije predviđena „Uredbom br. 1“ iz 1958.<sup>2</sup> kao i načelo proporcionalnosti. Italija i Španjolska osporavaju obvezu kandidata da izaberu njemački, engleski ili francuski jezik ne samo kao jezik komunikacije s EPSO-om već i kao drugi jezik odnosnih natječaja.

**Svojom današnjom presudom Opći sud je poništio pobijane obavijesti o natječajima.**

**Što se tiče ograničenja jezika koji su se mogli koristiti u komunikaciji između kandidata i EPSO-a**, Italija tvrdi da europski građani imaju pravo obraćati se institucijama Unije koristeći bilo koji od 23 službena jezika te da imaju pravo primati odgovore institucija na tom istom jeziku. Posljedično, dotično ograničenje predstavlja diskriminaciju na štetu građana čiji službeni jezik nije njemački, engleski ili francuski. Španjolska dodaje i da to ograničenje daje konkurentsku prednost svim kandidatima kojima je prvi jedan od tri navedena jezika.

Pozivajući se na presudu Suda o tome<sup>3</sup> Opći sud ističe da, iako institucije mogu odrediti načine primjene pravila o jeziku u svojim poslovnicima, institucije na koje se pobijane obavijesti odnose tu mogućnost nisu koristile s obzirom na to da se obavijesti o natječajima u svakom slučaju ne mogu smatrati poslovnicima. Stoga, u izostanku drugih odredaba u tom području, odnosi između

<sup>1</sup> Radi se o obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AST/125/12 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja asistenata u područjima revizije, računovodstva i financija te ekonomije i statistike (SL 2012., C 394 A, str. 1.), obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AST/126/12 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja asistenata u područjima biologije, kemije, znanosti o životu i zdravlju, fizike i znanosti o materijalima, nuklearnih istraživanja, civilnog i mehaničkog inženjerstva te električnog i elektroničkog inženjerstva (SL 2012., C 394 A, str. 11.) i obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/248/13 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja administratora u području osiguranja zgrada te građevinskog inženjerstva (AD 6) (SL 2013., C 29 A, str. 1.).

<sup>2</sup> Uredba br. 1 Vijeća od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.), kako je izmijenjena.

<sup>3</sup> Presuda od 27. studenoga 2012., Italija/Komisija (C-566/10 P ; vidjeti PM br. 153/12)

institucija i njihovih dužnosnika i članova osoblja obuhvaćeni su područjem primjene Uredbe br. 1. Isto je i što se tiče odnosa između institucija i kandidata na javnim natječajima koji, u načelu, nisu ni dužnosnici ni članovi osoblja. Opći sud dodaje da, za razliku od Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM), institucije na koje se pobijane obavijesti odnose ne podliježu posebnim pravilima o jeziku. **Opći sud zaključuje da je pobijanim obavijestima povrijeđena Uredba br. 1 zbog činjenice da se njima komunikacija s EPSO-om ograničava na samo tri navedena jezika. Taj je razlog sam po sebi dovoljan kako bi se opravdalo poništenje tih triju obavijesti, bez potrebe za ispitivanjem dovode li one do zabranjene diskriminacije na temelju jezika.** Opći sud je također objasnio da kandidat ima pravo izbora jezika na kojem će sastaviti svoju prijavu za natječaj između svih službenih jezika te da dopisi koje mu upućuje EPSO moraju biti sastavljeni na jeziku koji je izabrao. Korištenje jednog od triju jezika od strane kandidata koji bi s EPSO-om radije komunicirao na nekom drugom službenom jeziku ne jamči, protivno onomu što tvrdi Komisija, jasnoću i razumijevanje te komunikacije.

**Što se tiče obveze kandidata da izaberu njemački, engleski ili francuski kao drugi jezik natječaja,** Opći sud ponovno podsjeća na sudsku praksu Suda prema kojoj ograničavanje izbora na ograničen broj jezika predstavlja diskriminaciju na temelju jezika. Naime, očito je da takva obveza omogućuje pogodovanje određenim potencijalnim kandidatima (naime onima koji u zadovoljavajućoj mjeri vladaju barem jednim od navedenih jezika) s obzirom na to da oni mogu sudjelovati u natječaju i biti stoga zaposleni kao dužnosnici ili članovi osoblja, dok su drugi koji ne posjeduju takva znanja isključeni. Opći sud je ispitao obrazloženje ograničenja u pobijanim obavijestima kako bi utvrdio može li to ograničenje biti opravdano.

Prema Općem sudu, tvrdnja prema kojoj njemački, engleski i francuski ostaju najviše korišteni jezici, osobito uzimajući u obzir dugu praksu institucija Unije što se tiče jezika interne komunikacije, nejasna je te nije potkrijepljena nijednim konkretnim dokazom. **Ne može se pretpostaviti da novozaposleni dužnosnik, koji ne vlada nijednim od jezika sporazumijevanja ili jezika na kojima se održavaju sastanci u određenoj instituciji, ne bi bio sposoban odmah obavljati koristan rad u instituciji o kojoj je riječ.**

Opći sud ističe da statistički podaci koje je Komisija dostavila ne mogu potkrijepiti njezine tvrdnje o korištenju jezika u europskim institucijama. Što se tiče statističkih podataka o učenju stranih jezika u državama članicama Unije, koje je također dostavila Komisija, Opći sud smatra da oni ne isključuju postojanje diskriminacije. **Opći sud zaključuje da Komisija nije dokazala da odnosno ograničenje odgovara interesu službe. Prema Općem sudu, obveza kandidata da izaberu njemački, engleski ili francuski kao drugi jezik nije ni objektivno opravdana ni proporcionalna Komisijinu cilju, a koji je zaposliti dužnosnike i članove osoblja koji mogu odmah raditi.**

---

**NAPOMENA:** Protiv odluke Općeg suda može se, u roku od dva mjeseca od njezina priopćenja, Sudu podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja.

**NAPOMENA:** Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

---

*Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.*

*Cjelovit tekst presuda [T-124/13](#) i [T-191/13](#) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.*

*Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708*